



# Deel hoe je leeft met God

## ***Vanuit de werkgroep praktijkcentrum – Delen***

*Op de gemeentevergadering van donderdagavond 20 april hopen we als werkgroep **het laatste thema Delen**, met u te bespreken. In de fase van Verbeelding willen we ons toekomstbeeld als gemeente in kaart brengen. De vraag is deze keer; hoe zien wij onszelf als we als gemeente willen delen, met elkaar en met anderen?*

*We hebben hiervoor een voorbereiding gemaakt met een (ingekort) artikel van ds. Hans Schaeffer. Zo kunt u zich inlezen in het onderwerp dat op de gemeentevergadering besproken zal worden. Ook als u niet aanwezig kunt zijn op deze avond is het waardevol om te lezen. Op gemeentevergadering zullen we ons toespitsen op de vraag hoe wij als gemeente Dronten-Noord met elkaar ons geloof willen delen en wat daar voor nodig is.*

***We hopen u te ontmoeten op donderdagavond 20 april!***

*Namens de werkgroep,  
Janny de Vries, Eelke Huttenga, Foppe van der Heiden, Rick Holwerda, Liesbeth Scholtus en Henk Jan van Pijkeren.*

## **Deel hoe je leeft met God**

*‘Maar dit doosje is leeg, helemaal leeg! Wat is dit voor cadeau? Wat heb ik hier aan? Je wordt bedankt!’ Stel dat ik als vader mijn dochter een cadeau geef. Al wekenlang heb ik het erover dat dit het mooiste geschenk is dat ze ooit zal krijgen: dit zal haar leven veranderen en het is ook het allerbelangrijkste in haar leven! Maar als ze het doosje dan eindelijk opendoet, blijkt het leeg.*

Hoe vol zit ons doosje met geloofsinhoud en -ervaringen? En als het vol zit, hebben we dan geleerd om ervan uit te delen? In geloofsgesprekken worden vorm en inhoud van het geloof met elkaar verbonden. Ik versta onder geloofsgesprekken veel meer dan ‘praten over het geloof’. Geloofsgesprekken ontstaan in concrete levenssituaties van ontmoeting waardoor je merkt en ervaart wat geloven betekent voor jou en anderen. Het is daarbij belangrijk om geloof niet te smal op te vatten, als enkel kennis over God of de Bijbel, maar als ervaringskennis van het leven met de Heilige in de gebroken werkelijkheid van elke dag.

## **Leeg testament**

Over hoe belangrijk dit delen van het geloof binnen en tussen de generaties is, schreef Piet van der Ploeg al in 1985 een doctoraalscriptie onder de veelzeggende titel Het lege testament. Hij studeerde af op een onderzoek naar kerkverlating onder jongeren binnen de Gereformeerde Kerken (synodaal). Uit zijn onderzoek bleek dat het zogenaamde ‘jongerenprobleem’ waarover het toen binnen die kerken ging, als zodanig eigenlijk niet bestond. Dat jongeren de kerk verlieten, was slechts een symptoom. Het werkelijke probleem lag bij de oudere generaties die, zo bleek uit de interviews, niet in staat waren geweest om de inhoud en de waarde van het geloof voor te leven en vorm te geven. Men sprak over het geloof als over een ding dat van generatie op generatie moest worden doorgegeven. Maar op het moment dat de jongere generatie ging doorvragen, bleek dit grote geschenk een ‘leeg testament’ zonder inhoud. Voor jongeren en ouderen had het geloof daarmee zijn betekenis verloren.

## **Actueel**

Wat Van der Ploeg toen constateerde, is bijna dertig jaar later nog steeds actueel. De kerk is er onder meer om het geloof door te geven aan nieuwe generaties christenen. Hierbij spelen allerlei factoren een rol, zoals eigentijdse en aansprekende voorbeelden, vormgeving, en een goede persoonlijke relatie. Maar uiteindelijk blijkt altijd dat het bij geloofsoverdracht vooral draait om inhoud. Welk verhaal hebben wij over ons eigen leven dat we graag willen uitdragen? Oftewel: wat zit er in het doosje dat we doorgeven? Uit recent onderzoek van de Gereformeerde Hogeschool, Jong en (goed)gelovig (2011), blijkt hoe essentieel de inhoud van het geloof in het jongerenwerk is. Niet de vormgeving van het jongerenwerk of de gezelligheid van de club geven de doorslag, maar het echte, doorleefde geloofsverhaal van de mentor of de catecheet. Met andere woorden: de geloofsgesprekken die onderling en tussen generaties gevoerd worden, blijken fundamenteel voor geloofsoverdracht.

## **Ontwikkelingen**

Dat heeft alles te maken met culturele ontwikkelingen waarin we als kerk volop delen. Allereerst hechten we tegenwoordig grote waarde aan authenticiteit. Het komt niet alleen aan op een rationeel kloppend betoog maar op een manier van leven die overeenkomt met de waarden en normen waar je voor staat. Een volgende waarneming is dat onze cultuur te maken heeft met een sterke drang om alles geweldig intensief te beleven (intensivering). We willen niet zomaar een verhaal of een leuk moment. We willen dat iets overweldigend, life changing en allesomvattend is. In de derde plaats is er een roep om beleving. Geloof mag niet alleen iets van ons hoofd zijn, een kwestie van dogma's of wereldbeschouwing. Geloven moet een way of life zijn, waar een leefstijl en de bijbehorende ervaringen integraal deel van uitmaken. Ten slotte is er de tendens dat door de secularisatie kerken weliswaar krimpen, maar dat tegelijkertijd diegenen die in de kerk overblijven steeds orthodoxer en duidelijker worden in hun overtuigingen en levensstijl.

## **Praktijken**

Deze trends beïnvloeden alle generaties. Ze vragen erom dat christenen onderling hun geloof delen door elkaar in de werkelijkheid van het leven met God te ontmoeten. 'Je geloof delen' is dus absoluut niet hetzelfde als 'praten over het geloof'. Het is het samen deelnemen aan de praktijken van het kerk-zijn waarin het geloven vorm krijgt. 'Je geloof delen' is een onmisbare voorwaarde voor een levende kerk. Omdat vorm en inhoud sterk samenhangen, komt er veel aan op de vraag: hoe leer ik dat, mijn geloof delen? Dat gaat om meer dan tips en trucs.

## **Geloofsinhoud**

Deze drie ontwikkelingen hangen nauw met elkaar samen en hebben alles te maken met het delen van het geloof. 'Geloofsinhoud' is zoals gezegd veel meer dan de uitleg van het Onze Vader of de apostolische geloofsbelijdenis. Bij geloofsinhoud gaat het over het geleefde geloof in de praktijk van onze levens en onze kerken. Geloofsinhoud gaat erover welke troost het feit dat Jezus Christus ons kocht met zijn bloed ons biedt in de praktijk van ons leven. Christenen mogen de inhoud van het grootste Godsgeschenk beleven in de praktijk. Moeite, geluk, tranen en een lach, eten en rouwen, verdriet en gezelligheid – zo is het leven van de christen. Dat leven is het waard met de schepper en je medegelovigen te delen. Daarvoor is het nodig dat wij samen oude praktijken herontdekken en nieuwe praktijken ontwikkelen. Niet als verplichtende vormen waar iedereen altijd beslist aan mee moet doen, maar als hulpmiddelen om samen de inhoud van het grote geschenk van God, namelijk het geloof, te beleven.